

1.KİTAP

ANGELA SERİNKEN

KUTSAL KİTAP'TAKİ

SIRA DIŞI
HİKAYELER

CEM GÜLER

1. KİTAP

KUTSAL KİTAP'TAKİ SIRA DIŞI HİKAYELER

ANGELA SERİNKEN
CEM GÜLER

**Kutsal Kitap'taki
Sıra Dışı Hikayeler**

Tüm yayın hakları yazarlarına aittir.

Eylül 2017

Kapak Tasarımı: Elroy Gören Serinken

İÇİNDEKİLER

1. Tufan
2. İshak'ın Doğumu
3. Sodom ve Gomora'nın Yıkılışı
4. Yakup Güreş Tutuyor
5. Tanrı Yanan Çalıdan Musa'ya Konuşuyor
6. Bulut ve Ateş Sütunu
7. Kızıldeniz İkiye Bölünüyor
8. Acı Su Tatlı Suya Dönüşüyor
9. Man ve Bildircin Mucizesi
10. Kayadan Çıkan Su
11. Musa Ellerini Kaldırıyor Amalekliler Yeniliyor
12. Yasa'nın Yazıldığı Taş Levhalar
13. Kırk Gün Kırk Gece
14. Tanrı'ya Bakanların Yüzü Işıl Işıl Parlar
15. Buluşma Çadırı'nın Üstündeki Bulut
16. Harun'un Yeşeren Değneği
17. Tunç Yılan
18. Konuşan Eşek
19. İsraililer'in Kırk Yıl Ne Giysisi Eskidi, Ne De Ayakları Şişti
20. Bir Kişi Bin Kişiyi Kovalayabilir, İki Kişi On Bin Kişiyi Kovalayabilir

ÖNSÖZ

Bu kitapta Tevrat'ın ilk beş kitabından 20 sıra dışı hikaye seçilmiştir. Bu hikayelerin çoğunluğu az bilinen hikayelerdir. Bu çalışmanın Tanrı Sözü'ne olan ilginin artmasında bir katkı sağlamasını umuyorum.

-Cem Güler

1. TUFAN

YARATILIŞ 7:1-24

RAB Nuh'a, "Bütün ailenle birlikte gemiye bin" dedi, "Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum. Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al. Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacığım." Nuh RAB'bin bütün buyruklarını yerine getirdi. Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı. Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler. Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye bindiler. Yedi gün sonra tufan koptu. Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı. Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı. Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye

bindiler. Onlarla birlikte her tür hayvan –evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü– gemiye bindi. Soluk alan her tür canlı çiftler çiftler Nuh'un yanına gelip gemiye bindi. Gemiye giren hayvanlar Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh'un ardından kapıyı kapadı. Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı. Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı. Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı. Yükselen sular dağları on beş arşın aştı. Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler kaldı. Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

Nuh'un zamanında Tanrı yeryüzüne baktı ve insanların yaptığı tüm kötülükleri gördü... Aslında bugünkü dünya o zamanki dünyadan çok da farklı değil. Çözüm yeni bir tufan mı? Hayır. Çünkü Tanrı gökyüzüne gökkuşağını yerleştirdi ve bununla bir daha tufan olmayacağını sözünü verdi! Tanrı kusurlu ve kötülüklerle dolu bu dünyaya günümüzden iki bin yıl önce bir çözüm sundu: İsa Mesih'i dünyaya gönderdi! Tanrı günahla dolu bir dünyada yaşayan kusurlu insanlar için

kusursuz olan biricik Oğlu İsa Mesih'i verdi. Kusurlu insanlar, İsa Mesih'e iman ettikleri zaman bütün günahları bağışlanacak ve sonsuz yaşama kavuşacaklar.

2. İSHAK'IN DOĞUMU

YARATILIŞ 17:17

İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, “Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?” dedi, “Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?”

YARATILIŞ 18:1-14

İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde otururken, RAB kendisine göründü. İbrahim karşısında üç adamın durduğunu gördü. Onları görür görmez karşılamaya koştu. Yere kapanarak, “Ey efendim, eğer gözünde lütuf

bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılma” dedi, “Biraz su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacın altında dinlenin. Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler getireyim. Biraz dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz.” Adamlar, “Peki, dediğin gibi olsun” dediler. İbrahim hemen çadıra, Sara'nın yanına gitti. Ona, “Hemen üç sea ince un al, yoğurup pide yap” dedi. Ardından sığırlara koştu. Körpe ve besili bir buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı. İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte götürüp konuklarının önüne koydu. Onlar yerken o da yanlarında, ağacın altında durdu. Konuklar, “Karın Sara nerede?” diye sordular. İbrahim, “Çadırda” diye yanıtladı. O, “Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim” dedi, “O zaman karın Sara'nın bir oğlu olacak.” Sara onun arkasında, çadırın girişinde durmuş, dinliyordu. İbrahim'le Sara kocamışlardı, yaşları hayli ileriydi. Sara âdetten kesilmişti. İçin için gülererek, “Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?” diye düşündü, “Üstelik efendim de yaşlı.” RAB İbrahim'e sordu: “Sara niçin, ‘Bu yaştan sonra gerçekten çocuk sahibi mi olacağım?’ diyerek güldü? RAB için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen vakitte, gelecek yıl bu zaman yanına döndüğümde Sara'nın bir oğlu olacak.”

İbrahim yüz yaşında ve karısı Sara da doksan yaşındaydı. Tanrı kısır olan bu kadına, bir çocuk sahibi olacağını söyledi. Buna fiziksel gözlerle bakıldığında imkansız bir durum olarak görünüyor. Bugün Tanrı'nın size de vermiş olduğu ve içinde bulunduğunuz koşullar içinde imkansız gibi görünen bazı vaatler olabilir. Ancak akıldan çıkartmamanız gereken şey Tanrı için her şeyin mümkün olduğudur. Tanrı İbrahim ve Sara'ya vermiş olduğu vaadi gerçekleştirdi ve onlara mucizevi bir çocuk verdi. Tanrı dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır ve bugün sizin yaşamınızda da mucizeler yaratabilir.

3. SODOM VE GOMORA'NIN YIKILIŞI

YARATILIŞ 19:15-26

Tan ağarırken melekler Lut'a, "Karınla iki kızını al, hemen buradan uzaklaş" diye üstelediler, "Yoksa kent cezasını bulurken sen de canından olursun." Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut'la karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar. Kent dışına çıkınca, adamlardan biri

Lut'a, "Kaç, canını kurtar, arkana bakma" dedi, "Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölürgidersin." Lut, "Aman, efendim!" diye karşılık verdi, "Ben kulunuzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla bana büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana yetişir, ölürüm. İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent var, küçücük bir kent. İzin verin, oraya kaçıp canımı kurtarayım. Zaten küçücük bir kent." Adamlardan biri, "Peki, dileğini kabul ediyorum" dedi, "O kenti yıkmayacağım. Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey yapamam." Bu yüzden o kente Soar adı verildi. Lut Soar'a vardığında güneş doğmuştu. RAB Sodom ve Gomora'nın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı. Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok etti. Ancak Lut'un peşisıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi.

Sodom ve Gomora'da korkunç kötülükler yapıyordu. Adil ve doğru olan Tanrı bu kötülöklere daha fazla kayıtsız kalamadı ve kentleri yargılamaya karar verdi. Sodom'da İbrahim'in yeğeni Lut ve ailesi de yaşıyordu. Tanrı yüce merhametiyle onları kentlerin üzerine gelmek üzere olan yargıdan kurtarmak istedi. Melekler onları kentten uzaklaştırdı. Onları bir konuda uyardılar. Ne olursa olsun sakın arkanıza bakmayın! Ancak Lut'un karısı bu uyarıya kulak asmadı çünkü hala yüreği oradaydı. Bunu yaptığında o da kentin uğradığı yargıya uğradı ve tuz kesildi. Burada bizim için

önemli bir mesaj var. Tanrı bizi de aynı biçimde Oğlu İsa Mesih aracılığıyla büyük yargıdan kurtardı. Yüreğimizde artık eski yaşamımıza ait olan bencil tutkulara ve eski yaşam tarzımıza yer vermemeliyiz. Ardımıza bakmamalıyız! Tüm diğer şeyler Tanrı'nın bize vermiş olduğu kurtuluş hazinesinin yanında Pavlus'un da demiş olduğu gibi süprüntü ve çöplüktür. Ardımıza bakmadan bütün yüreğimizle Tanrı'yı izleyelim.

4. YAKUP GÜREŞ TUTUYOR

YARATILIŞ 32:22-32

Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti. Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi. Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarınca kadar onunla güreşti. Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı. Adam, "Bırak beni, gün ağarıyor" dedi.

Yakup, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı. Adam, "Adın ne?" diye sordu. "Yakup." Adam, "Artık sana Yakup değil, İsrail denecek" dedi, "Çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin." Yakup, "Lütfen adını söyler misin?" diye sordu. Ama adam, "Neden adımı soruyorsun?" dedi. Sonra Yakup'u kutsadı. Yakup, "Tanrı'yla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı" diyerek oraya Peniel adını verdi. Yakup Peniel'den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu. Bu nedenle İsraililer bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup'un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.

Yakup'un yaşamına baktığımızda kardeşini ve babasını aldatarak, ilk oğulluk hakkını kurnazlıkla aldığını görüyoruz. İlginç bir biçimde aynı durum sonradan kendi başına da geldi. Yedi yıl çalıştıktan sonra Yakup dayısı tarafından kandırıldı. Dayısı ona söz verdiği kızının yerine diğer kızını eş olarak verdi ve ardından diğer kız için yedi yıl daha çalışmak zorunda kaldı. En sonunda Yakup, dayısının yanından gizlice ailesiyle birlikte ayrılarak geldiği topraklara doğru yola çıktı. Aradan uzun yıllar geçmiş olmasına karşın Yakup kandırılmış olduğu kardeşinden hala korkuyordu. Bu konuda Tanrı'dan yardım istedi. Tüm kusurlarına rağmen Yakup'un iyi bir yanı vardı. Ne olursa olsun vazgeçmiyor ve yardımın nereden geleceğini çok iyi biliyordu. Sabaha kadar Tanrı'nın gönderdiği bir adamla güreşti ve O'na "beni kutsamadıkça seni bırakmam" dedi. Biz bazen bazı konularda dua edip işler

sarpa sardığında kolayca vazgeçebiliyoruz. Olmuyor, gerçekleşmiyor diyerek pes ediyoruz. Yakup gibi bizler de istikrarlı bir şekilde imanla dua edip beklediğimizde, Tanrı duamızı yanıtlayacaktır.

5. TANRI YANAN ÇALIDAN MUSA'YA KONUŞUYOR

MISIR'DAN ÇIKIŞ 3:1-10

Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı. RAB'bin meleği bir çalidan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor. “Çok garip” diye düşündü, “Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!” RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden, “Musa, Musa!” diye seslendi. Musa, “Buyur!” diye yanıtladı. Tanrı, “Fazla yaklaşma” dedi, “Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır. Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım.” Musa yüzünü kapadı,

çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu. RAB, “Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm” dedi, “Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum. Bu yüzden onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim. İsraililer'in feryadı bana erişti. Mısırlılar'ın onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum. Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim.”

Musa çölde kayınbabasının sürüsünü güdüyordu. Birden dikkatini çeken bir şey oldu. Bir çalı yanıyor ama garip bir şekilde tükenmiyordu. Bakmak için yaklaştığında bir ses duydu. Konuşan Tanrı'ydı. Tanrı halkının acılarını gördüğünü söyledi ve ona ne yapması gerektiğini bildirdi. Bazı insanlar, “Tanrı benimle konuşur mu?” diye düşünebilir. Tanrı bugün de konuşur ama biz çoğu zaman bu dünyanın gürültüsü ve karmaşası içinde O'nu duymayız. Tanrı'nın sesini duyabilmek için biraz sessiz ve sakin kalmaya ihtiyacımız vardır. Tanrı Kutsal Kitap aracılığıyla, bazen yüreğinize bir his veya sesle, bazen bir arkadaşınızın ağzından, bazen de doğa aracılığıyla veya farklı yollardan konuşabilir. Tanrı sadece konuşmakla kalmaz. Karşı karşıya kaldığımız sıkıntılarınızı bilir ve sizi bu sıkıntılardan kurtarmak ister.

6. BULUT VE ATEŞ SÜTUNU

MISIR'DAN ÇIKIP 13:17-22

Firavun İsraililer'i salıverdiğinde, Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, "Halk savaşıyla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısır'a geri dönebilir" diye düşündü. Halkı çöl yolundan Kamış Denizi'ne doğru dolaştırdı. İsraililer Mısır'dan silahlı çıkmışlardı. Musa Yusuf'un kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrail'in oğullarına, "Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz" diye sıkı sıkı ant içirmişti. Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarında, Etam'da konakladılar. Gece gündüz ilerlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütunu içinde yol göstererek, geceleyin bir ateş sütunu içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu. Gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu halkın önünden eksik olmadı.

Tanrı İsrail halkını Mısır'daki kölelikten kurtardı ve gece gündüz onları korudu. Gündüzleri yakıcı çöl sıcağından

korumak için bulut sütunu, geceleri de soğuk çöl ayazından korumak için ateş sütunu gönderdi. Tanrı kendi halkını sadakatiyle her zaman koruyordu. Bugün aynı şekilde çevremizi saran bir ateş sütunu veya bir bulut görmesek de unutmayın Tanrı her gün bizimle birlikte. O bizi korusunlar diye meleklerini gönderiyor. Tanrı bizi hastalıktan, kazalardan ve her türlü tehlikelerden koruyor. Bizi görünen veya görünmeyen düşmanlardan koruyor. Girdiğimiz çıktımız her yerde O'nun lütfu üzerimizde, yaptığımız her işte O bize yardım ediyor ve bizi kayırıyor. Çünkü bizler O'nun halkıyız.

7. KIZILDENİZ İKİYE BÖLÜNÜYOR

MISIR'DAN ÇIKIŞ 14:1-31

RAB Musa'ya, "İsrailliler'e söyle, dönsünler" dedi, "Pi-Hahirod yakınlarında, Migdol ile deniz arasında, Baal-Sefon'un karşısında deniz kıyısında konaklasınlar. Firavun şöyle düşünecek: 'İsrailliler ülkede şaşkın şaşkın dolaşıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.' Firavunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek. Böylece

firavunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim.” İsraililer söyleneni yaptılar. Halkın kaçtığı Mısır Firavunu'na bildirilince, firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: “Biz ne yaptık?” dediler, “İsraililer'i salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!” Firavun savaş arabasını hazırlattı, ordusunu yanına aldı. Seçme altı yüz savaş arabasının yanısıra, Mısır'ın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücüleriyle birlikte yanına aldı. RAB Mısır Firavunu'nu inatçı yaptı. Firavun zafer havası içinde ilerleyen İsraililer'in peşine düştü. Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahiroth yakınlarında, Baal-Sefon'un karşısında konaklarken onlara yetiştiler. Firavun yaklaşırken, İsraililer Mısırlılar'ın arkalarından geldiğini görünce dehşete kapılarak RAB'be feryat ettiler. Musa'ya, “Mısır'da mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?” dediler, “Bak, Mısır'dan çıkarmakla bize ne yaptın! Mısır'dayken sana, ‘Bırak bizi, Mısırlılar'a kulluk edelim’ demedik mi? Çölde ölmektense Mısırlılar'a kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu.” Musa, “Korkmayın!” dedi, “Yerinizde durup bekleyin, RAB bugün sizi nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Mısırlılar'ı bir daha hiç görmeyeceksiniz. RAB sizin için savaşacak, siz sakin olun yeter.”

RAB Musa'ya, “Niçin bana feryat ediyorsun?” dedi, “İsraililer'e söyle, ilerlesinler. Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve İsraililer kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler. Ben Mısırlılar'ı inatçı yapacağım ki, artlarına düşsünler. Firavunu, bütün ordusunu, savaş arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım. Firavun, savaş arabaları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım zaman, Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim.”

İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrı'nın meleği yerini değiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşımadı.

Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlü doğu rüzgarıyla suları geri itti, denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü, İsraililer kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu. Mısırlılar artlarından geliyordu. Firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları denizde onları izliyordu. Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve onları şaşkına çevirdi. Arabalarının tekerleklerini çıkardı; öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler. Mısırlılar, “İsraililer'den kaçalım!” dediler, “Çünkü RAB onlar için bizimle savaşıyor.”

RAB Musa'ya, “Elini denizin üzerine uzat” dedi, “Sular Mısırlılar'ın, savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün.” Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken RAB onları denizin ortasında silkip attı. Geri dönen sular savaş arabalarını, atlıları, İsraililer'in peşinden denize dalan firavunun bütün ordusunu yuttu. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı. Ama İsraililer denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu. RAB o gün İsraililer'i Mısırlılar'ın elinden kurtardı. İsraililer deniz kıyısında Mısırlılar'ın ölümlerini gördüler. RAB'bin Mısırlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı RAB'den korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.

Tanrı'nın Musa aracılığıyla yapmış olduğu en büyük mucizelerden birisini burada görüyoruz. Aynı zamanda Tanrı'nın o kadar çok mucizesine tanık olmuş olan İsrail halkının hala nasıl söylendiğine tanık oluyoruz. Tanrı'nın ateş ve bulut sütunu sürekli onların üzerideydi. Öyle değil mi? Şimdi tüm bunların hepsini sanki unutmuşlar gibi, "Mısır'da mezar mı yoktu, Tanrı bizi buraya öldürmek için mi getirdi?" diyerek söyleniyorlardı. Bugün insanlar zaman zaman aslında aynı şeyleri yapıyorlar. Burada yapılması gereken şey, koşullar ne olursa olsun Tanrı'ya güvenmek! Tanrı büyük merhametiyle denizi ikiye bölerek bir kez daha İsraililer'i düşmanlarından kurtardı. Tanrı'nın bugün size yardım

edeceğine gerçekten inanıyor musunuz? İşler yolunda gitmediğinde İsraililer gibi söylenmeye mi başlıyorsunuz? Gözlerinizi Tanrı'ya kaldırın çünkü O güvenilir, sadık ve her durumda yardıma hazırdır.

8. ACI SU TATLI SUYA DÖNÜŞÜYOR

MISIR'DAN ÇIKIŞ 15:22-25

Musa İsraililer'i Kamış Denizi'nin ötesine çıkardı. Şur Çölü'ne girdiler. Çölde üç gün yol aldılarsa da su bulamadılar. Mara'ya vardılar. Ama Mara'nın suyunu içemediler, çünkü su acıydı. Bu yüzden oraya Mara adı verildi. Halk, “Ne içeceğiz?” diye Musa'ya yakınmaya başladı. Musa RAB'be yakardı. RAB ona bir ağaç parçası gösterdi. Musa onu suya atınca sular tatlı oldu. Orada RAB onlar için bir kural ve ilke koydu, hepsini sınavı.

İsrail halkı üç gün çölde su aradıktan sonra bulamayınca yakınmaya başladı. Bir yerde su bulmuşlardı ama bu su acıydı. Musa Tanrı'dan yardım istedi ve Tanrı ona bir ağaç parçası gösterdi. Musa onu suya atınca sular tatlı oldu. Bizde bu dünyada yaşarken mutlaka olumsuz durumlarla ve bazı zorluklarla karşı karşıya kalıyoruz. Ama buna şaşmamalı çünkü yaşadığımız dünya mükemmel bir dünya değil. Şu an cennette değiliz, günahın sonucu olarak çevremizde hala pek çok kötülükler var. İnsanlar Tanrı yerine kötülüğe kulak verdikleri için birbirine zarar veriyorlar. Dünyada savaşlar, hastalıklar ve daha pek çok acılar var. Bizler de bir sorunla karşılaştığımızda Musa gibi Tanrı'ya gidip O'ndan yardım dilemeliyiz. Tanrı'ya güvenin çünkü ayetler de söylenmiş olduğu gibi, Tanrı her durumda iyilik için etkindir. Tanrı sizin yaşamınızda sıkıntıya neden olan acı suları tatlı suya çevirecektir.

9. MAN VE BILDIRCIN MUCİZESİ

MISIR'DAN ÇIKIŞ 16:1-18

Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar. Çölde hepsi Musa'yla Harun'a yakınmaya başladı. “Keşke RAB bizi Mısır'dayken öldürseydi” dediler, “Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz.” RAB Musa'ya, “Size gökten ekmek yağdıracağım” dedi, “Halk her gün gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınavacağım: Benim yasama göre yaşıyorlar mı, yaşamıyorlar mı, göreceğim. Altıncı gün her gün topladıklarının iki katını toplayıp hazırlayacaklar.” Musa'yla Harun İsraililer'e, “Bu akşam sizi Mısır'dan RAB'bin çıkardığını bileceksiniz” dediler, “Sabah da RAB'bin görkemini göreceksiniz. Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki, bize söyleniyorsunuz?” Sonra Musa, “Akşam size yemek için et, sabah da dilediğiniz kadar ekmek verilince, RAB'bin görkemini göreceksiniz” dedi, “Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, RAB'be söyleniyorsunuz.” Musa Harun'a, “Bütün İsrail topluluğuna söyle, RAB'bin huzuruna gelsinler” dedi, “Çünkü RAB söylediklerini duydu.” Harun İsrail topluluğuna bunları anlatırken, çöle doğru baktılar. RAB'bin görkemi bulutta görünüyordu. RAB Musa'ya şöyle dedi: “İsraililer'in yakınmalarını duydum. Onlara de ki, ‘Akşamüstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O zaman

bileceksiniz ki, Tanrınız RAB benim.’ ” Akşam bildircinlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiy kaplamıştı. Çiy eriyince, toprakta, çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar görüldü. Bunu görünce İsraililer birbirlerine, “Bu da ne?” diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, “RAB'bin size yemek için verdiği ekmektir bu” dedi, “RAB'bin buyruğu şudur: ‘Herkes yiyeceği kadar toplansın. Çadırınızdaki her kişi için birer omer alın.’ ” İsraililer söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı. Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksigi yoktu. Herkes yiyeceği kadar toplamıştı.

Tanrı halkı çölde aç kalmaktan korkuyordu ve Tanrı her zamanki gibi bütün söylenmelerine karşın İsraililer'e yemek verdi. Gökten man ve bildircin gönderdi. İnsanlar sürekli kaygı içinde yaşıyor. “Yarın ne olacak?”, “İşsiz mi kalacağım?”, “Ekonomik kriz mi olacak?”, “Çocuklarım iyi bir eğitim alabilecek mi?” diye kaygılanıyor. Bu dünyada her zaman her şey istediğimiz gibi gitmeyebilir ve her istediğimiz şeye de sahip değiliz ama buradaki sır, kaygılanmak değil tam tersine sahip olduğumuz şeyler için şükretmektir. Belki sizin şu an sahip olduğunuz şeylere sahip olmak için bir başka kişi dua ediyordur. Bunu hiç düşünmüş müydünüz? Tekerlekli sandalyeye bağlı olmadığınız ve sağlıklı ayaklara sahip olduğunuz için, işiniz mükemmel olmasa bile bir işe sahip olduğunuz için, çocuklarınıza bakmak bazen zor olsa bile

bazı insanların ne kadar çok çocuk sahibi olmak istediğini ama olamadığını hatırlayıp tüm farkında olmadığınız bu bereketler için Tanrı'ya şükredebilirsiniz. Bugün kaygılanmak yerine sahip olduğunuz şeyleri düşünün ve onlar için şükretmeye başlayın. Tanrı sizin bütün ihtiyaçlarınızı karşılayacaktır.

10. KAYADAN ÇIKAN SU

MISIR'DAN ÇIKIŞ 17:1-7

RAB'bin buyruğu uyarınca, bütün İsrail topluluğu Sin Çölü'nden ayrıldı, bir yerden öbürüne göçerek Refidim'de konakladı. Ancak orada içecek su yoktu. Musa'ya, "Bize içecek su ver" diye çıktılar. Musa, "Niçin bana çıkışıyorsunuz?" dedi, "Neden RAB'bi deniyorsunuz?" Ama halk susamıştı. "Niçin bizi Mısır'dan çıkardın?" diye Musa'ya söylendiler, "Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?" Musa, "Bu halka ne yapayım?" diye RAB'be feryat etti, "Neredeyse beni taşıyacaklar." RAB Musa'ya, "Halkın önüne geç" dedi, "Birkaç İsrail ileri gelenini ve Nil'e vurduğun değneği de yanına alıp

yürü. Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk için diye su fıskırarak.” Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı. Oraya Massa ve Meriva adı verildi. Çünkü İsraililer orada Musa'ya çıkmış ve, “Acaba RAB aramızda mı, değil mi?” diye RAB'bi denemişlerdi.

Bu sefer İsrail halkı Refidim adında bir yerde konakladı ama orada içecek su yoktu. Ne yapmaları gerekiyordu? Tanrı her zaman mucizevi bir şekilde onların ihtiyaçlarını karşılamıştı. Ama ne yazık ki halk yine bunu unutup söylenmeye başlamıştı. Oysa yapmaları gereken tek bir şey vardı: Tanrı'ya güvenmek. Yaşamda bir ihtiyacınız olduğunda unutmayın Tanrı dualarınızı işliyor ve size yardım etmek istiyor. Tanrı'nın önceden birçok kez ihtiyaçlarınızı karşılamış olduğunu hatırlamaya çalışın. Birçok kez mucizevi bir şekilde size yardım etmişti öyle değil mi? Tanrı'nın bereketlerini düşünüp anımsadıkça doğal bir şekilde şükretmeye başlarsınız. Çünkü her zaman olduğu gibi bugün de Tanrı sizin ihtiyaçlarınızı sadakatiyle karşılayacaktır. Gelin İsrail halkının yapmış olduğu hatalardan ders alarak bugün söylenmenin yerine Tanrı'ya güvenip şükrelelim.

11. MUSA ELLERİNİ KALDIRIYOR AMALEKLİLER YENİLİYOR

MISIR'DAN ÇIKIŞ 17:8-16

Amalekliler gelip Refidim'de İsraililer'e savaş açtılar. Musa Yeşu'ya, "Adam seç, git Amalekliler'le savaş" dedi, "Yarın ben elimde Tanrı'nın değneğiyle tepenin üzerinde duracağım." Yeşu Musa'nın buyurduğu gibi Amalekliler'le savaştı. Bu arada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar. Musa elini kaldırdıkça İsraililer, indirdikçe Amalekliler kazanıyordu. Ne var ki, Musa'nın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanda Hur Musa'nın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musa'nın elleri yukarıda kaldı. Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi. RAB Musa'ya, "Bunu anı olarak kayda geç" dedi, "Yeşu'ya da söyle, Amalekliler'in adını yeryüzünden bütünüyle sileceğim." Musa bir sunak yaptı, adını "Yahve nissi" koydu. "Eller Rab'bin tahtına doğru

kaldırıldı” dedi, “RAB kuşaklar boyunca Amalekliler'e karşı savaşacak!”

Amalekliler gelip İsraililer'e savaş açtılar. Musa bir tepenin üzerine çıkıp ellerini kaldırıp dua ediyordu, yanında Harun ve Hur vardı. Fark ettiler ki, zaman ilerleyip Musa yorulup ellerini indirdiğinde düşman kazanıyordu. Ellerini tekrar kaldırdığındaysa Tanrı halkı kazanıyordu. Harun ve Hur Musa'nın ellerini akşama kadar yukarıda tuttular ve bu sayede İsrail halkı zafer kazandı. Buradan anlaşılıyor ki aslında güç kılıçta değil duadaydı. Bugün bizler de yaşamda pek çok şey için savaşıyor olabiliriz. Bazıları başarı için, bazıları adalet için, bazılarıysa çocukları için mücadele veriyor. Anlamamız gereken şey şudur: Asıl güç kaynağımız duadır. Zamanınızı savaşarak boş yere harcamayın, bunun yerine dua edin. Eğer kendinizi yorgun hissediyorsanız güvenilir birkaç arkadaş bulun ve onlarla dua edin. Birlikte dua ettiğinizde siz de zafer kazanacaksınız!

12. YASA'NIN YAZILDIĞI TAŞ LEVHALAR

MISIR'DAN ÇIKIŞ 24:12

RAB Musa'ya, “Dağa, yanıma gel” dedi, “Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim.”

MISIR'DAN ÇIKIŞ 31:18

*TANRI ANTLAŞMA KOŞULLARINI ELİYLE İKİ TAŞ
LEVHAYA YAZIYOR*

Tanrı Sina Dağı'nda Musa'yla konuşmasını bitirince, üzerine eliyle antlaşma koşullarını yazdığı iki taş levhayı ona verdi.

YASA'NIN TEKRARI 9:7-11

TANRI ANTLAŞMA LEVHALARINA YASA'YI PARMAĞIYLA YAZIYOR

“Tanrınız RAB'bi çölde nasıl kızdırdığınızı anımsayın, hiç unutmayın. Mısır'dan çıktığınız günden buraya varıncaya dek, RAB'be sürekli karşı geldiniz. Horev Dağı'nda RAB'bi öyle kızdırdınız ki, sizi yok edecek kadar öfkelendi. Daha önce taş levhaları –RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını– almak için dağa çıkmıştım; orada kırk gün, kırk gece kaldım. Ne yedim, ne içtim. RAB Tanrı parmağıyla yazmış olduğu iki taş levhayı bana verdi. Bu levhalar, dağda toplandığınız gün RAB'bin ateşin içinden size bildirdiği bütün buyrukları içermekteydi. Kırk gün, kırk gece sonra RAB bana iki taş levhayı, antlaşma levhalarını verdi.

İsrail halkı putperest bir halkın arasında Mısır'da köle olarak yaşıyordu. Tanrı onları Musa aracılığıyla kurtarıp özgür kıldı. Tanrı onların tüm ihtiyaçlarını çölde mucizevi bir şekilde karşılamıştı. Kölelikten sonra onlara nasıl yaşamaları

gerektiğini öğreten Kutsal Yasa'yı verdi. Kutsal Yasa'yı Tanrı kendi parmaklarıyla levhalar üzerine yazmıştı. Tanrı iyi bir baba gibi özenle kendi yollarını onlara öğretmek istedi. Bugün elimizde Tanrı'nın sözü olan Kutsal Kitap bulunuyor. Tanrı vermiş olduğu sözü aracılığıyla yolumuzu aydınlatmak istiyor. İçimize koymuş olduğu Kutsal Ruh'uyla bize yol gösterip önderlik etmek istiyor. Bugün sizler de Tanrı'ya izin vererseniz, tüm yollarınızda size rehberlik edip kendi yollarını öğretecektir. Unutmayın O'nun yolları her zaman iyi ve doğrudur.

13. KIRK GÜN KIRK GECE

MISIR'DAN ÇIKIŞ 34:28

Musa orada kırk gün kırk gece RAB'le birlikte kaldı. Ağzına ne ekmek koydu, ne de su. Antlaşma sözlerini, on buyruğu taş levhaların üzerine yazdı.

Musa, Tanrı huzurunda olmak üzere dağa çıktı ve kırk gün kırk gece orada kaldı. Ağzına ne ekmek ne de su koydu.

İnsanlar hep günlük ihtiyaçlarının peşinden koşarlar ama biliyor musunuz asıl ihtiyacımız olan şey, Tanrı huzurunda durmaktır. Tanrı çölde kırk yıl boyunca İsraililer'in ihtiyaçlarını karşıladı. Ayetlerde okuduğumuz gibi Musa Tanrı'nın huzurunda hiçbir şey yemeden içmeden mucizevi bir şekilde kırk gün yaşadı. Çoğu zaman Tanrı'nın her şeyin kaynağı olduğu gerçeğini unutuyoruz. Tanrı için imkansız hiçbir şey yoktur. Bizim tüm ihtiyaçlarımızı O karşılıyor ve dileklerimizi O yerine getiriyor. Bu gerçeğin altını yeniden çizmek istiyorum: Asıl ihtiyacımız Tanrı huzurunda zaman geçirmek çünkü O her şeyin kaynağı.

14. TANRI'YA BAKANLARIN YÜZÜ IŞIL IŞIL PARLAR

(MEZMURLAR 34:5)

MISIR'DAN ÇIKIŞ 34:29-35

Musa elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indi. RAB'le konuştuğu için yüzü ışıldıyordu, ama kendisi bunun farkında değildi. Harun'la İsraililer Musa'nın ışıldayan yüzünü görünce, ona yaklaşılmaya

korktular. Musa onları yanına çağırđı. Harun'la İsrail topluluğunun bütün önderleri çevresine toplandılar. Musa onlarla konuştu. Sonra herkes ona yaklaştı. Musa RAB'bin Sina Dağı'nda kendisine bildirdiği bütün buyrukları onlara verdi. Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı. Ama ne zaman konuşmak için RAB'bin huzuruna çıksa, ayrılıncaya kadar peçeyi kaldırırdı. Dönünce de kendisine verilen buyrukları İsraililer'e bildirir, İsraililer de onun ışıldayan yüzünü görürlerdi. Sonra Musa içeri girip RAB'le görüşünceye kadar yine peçeyi takardı.

Musa Tanrı'nın huzurunda kırk gün kaldıktan sonra yüzü ışıldıyordu. Hatta bu yüzden yüzünü örtmeye başladı. Tanrı'yla zaman geçirdiniz zaman bunun yaşamınıza mutlaka bazı yansımaları olur. Musa gibi fiziksel olarak yüzünüz parlamasa bile diğer insanlar sizdeki değişikliği fark ederler. İnsanlar, sürekli gülen yüzünüzün, yaşamınızdaki sevincin ve mutluluğun nedenini merak edip size soracaklardır. Tanrı'yla zaman geçirdiğinizde fırtına içinde olsanız bile esenlik içinde kalabilirsiniz. Tanrı'ya yakın olduğunuzda doğal bir biçimde içinizde hep iyilik yapma isteği olacak ve diğer insanları hep teşvik etmek isteyeceksiniz. Tanrı'ya yakın olduğunuzda O'na benzemeye başlayacak ve Tanrı bereket kaynağı olduğu için sizde diğerlerine bereket olacaksınız.

15. BULUŞMA ÇADIRI'NIN ÜSTÜNDEKİ BULUT

MISIR'DAN ÇIKIŞ 40:34-38

O zaman bulut Buluşma adırı'nı kapladı ve RAB'bin görkemi konutu doldurdu. Musa Buluşma adırı'na giremedi; çünkü bulut her yeri kaplamıŐ, RAB'bin görkemi konutu doldurmuŐtu. İsraililer ancak bulut konutun üzerinden kalkınca gerlerdi. Bulut durdukça yerlerinden ayrılmaz, kalkacağı günü beklerlerdi. Böylece bütün yolculuklarında konutun üzerinde gündüzün RAB'bin bulutu, gece de ateş İsraililer'e yol gösterdi.

Eski Antlaşma zamanında Tanrı kendi varlığını bir bulut içinden halkına göstererek onlara rehberlik ediyordu. Günümüzde Tanrı'yı biz nasıl görebiliriz? Eski peygamberler Tanrı'nın açık bir Şekilde görüneceği gelecekteki bir günden büyük bir sevinç ve özlemlerle söz ediyorlardı. Bu zaman İsa Mesih'in geliŐiyle baŐlamıŐtır. Buna lütuf ağı diyoruz. Artık

herkes Mesih aracılığıyla belli zamanlarda belli koşullarda değil her zaman Tanrı'nın huzuruna çıkabilir. Çünkü İsa Mesih'e iman edenlerin içine Tanrı'nın Ruhu gelir. Kutsal Kitap içimizdeki dışarıdaki her Őeyden daha güçlü olduğunu söyler. Tanrı artık uzaklarda değil içimizdedir. Ve bize her gün Ruhu'yla yol göstermektedir.

16. HARUN'UN YEŞEREN DEĞNEĞİ

ÇÖLDE SAYIM 17:1-11

RAB Musa'ya Şöyle dedi: “İsrail halkına her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirmesini söyle. Her önderin adını kendi değneğin üzerine yaz. Levi oymağının değneği üzerine Harun'un adını yazacaksın. Her oymak önderi için bir değnek olacak. Değnekleri Buluşma adırı'nda sizinle buluŐtuđum Levha Sandığı'nın önüne koy. Seœeœeđim kişinin değneği filiz verecek. İsrail halkının sizden süreklı yakınmasına son vereœeđim.”

Musa İsrail halkıyla konuştu. Halkın önderleri, her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirdiler. Harun'un değneği de aralarındaydı. Musa değnekleri Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırda RAB'bin önüne koydu. Ertesi gün Musa Levha Sandığı'nın bulunduğu çadıra girdi. Baktı, Levi oymağını temsil eden Harun'un değneği filiz vermiş, tomurcuklanıp çiçek açmış, badem yetiştirmiş. Musa bütün değnekleri RAB'bin önünden çıkarıp İsrail halkına gösterdi. Halk değneklere baktı, her biri kendi değneğini aldı. RAB Musa'ya, "Başkaldıranlara bir uyarı olsun diye Harun'un değneğini saklanmak üzere Levha Sandığı'nın önüne koy" dedi, "Onların benden yakınmalarına son vereceksin; öyle ki, ölmesinler." Musa RAB'bin buyruğu uyarınca davrandı.

Normal koşullarda bir değneğin filizlenip çiçek açması mümkün değildir. Tanrı böyle bir mucizeyle kendi halkına hizmet edecek olan oymağın hangisi olduğunu göstermiş oldu. Tanrı'nın yapmış olduğu her mucizenin altında bir amacının olduğunu akıldan çıkartmamalıyız. İsa Mesih dünyadayken pek çok mucize yapmıştır. Mesih'in mucizeleri, insanların ihtiyaçlarının doğüstü bir biçimde karşılanmasıyla ilgiliydi. Günümüzde bazı sihirbazlar veya sözde mucizeler yapan bazı şarlatanlar vardır. Bu insanlar şov, güç ve kendi çıkarları peşinde olan insanlardır. İsa Mesih onların tam tersine zor durumdaki insanların mucizevi bir biçimde ihtiyaçlarını karşılıyor ve yapmış olduğu mucizelerle ilgili

olarak insanların sessiz kalması konusunda onları uyarıyordu. Bir gün dini önderlerden bazıları İsa Mesih'e mucize yapması konusunda O'na meydan okudular. Bize bir mucize gösterirsen sana inanırız dediler. Ama Mesih onların bu isteği karşısında hiçbir şey yapmadı. İsa Mesih kendini kanıtlamak veya dikkati üzerine toplamak için mucize yapmıyordu. O insanları sevdiği için mucizeler yapıyordu. Bugün Mesih'in bizi ne kadar çok sevmiş olduğunu hatırlayalım ve yaşamımızda bir mucizeye ihtiyacımız olduğunda Mesih bu mucizeyi kesinlikle yapacaktır!

17. TUNÇ YILAN

ÇÖLDE SAYIM 21:4-9

Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kamış Denizi yoluyla Hor Dağı'ndan ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı. Tanrı'dan ve Musa'dan yakınarak, “Çölde ölelim diye mi bizi Mısır'dan çıkardınız?” dediler, “Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!” Bunun üzerine RAB halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırınca İsraililer'den birçok kişi öldü. Halk Musa'ya

gelip, “RAB'den ve senden yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırsın” dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı. RAB Musa'ya, “Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır” dedi. Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılanına bakınca yaşadı.

Dünyanın birçok ülkesinde eczanelerde çarmıh üzerine asılı bir yılan sembolü görürsünüz. Bu sembolün (panzehir) geldiği yer bu ayetlerde geçen olaydır. Musa, Tanrı'nın buyruğu üzerine tunç bir yılan yaparak ağaç üzerine asıyor. Yılanlar tarafından sokulmuş olan insanlar ağaç üzerine asılmış olan yılanı baktığında yaşıyordu. Tunç yılanı bakmayanların tamamı ölüyordu. Kutsal Kitap'ın Eski Antlaşma bölümünde yaşanmış olan pek çok olay gelecekte gerçekleşecek olan olayların gölgesiydi. Herkes Aden bahçesindeki hikayeyi bilir. Yılan(Şeytan) insanı kandırır ve günah işlemesine neden olur. O günden başlayarak bütün insanlar günah işlediği için yılan tarafından sokulmuş durumdadır. Ancak yılan tarafından ölümcül bir şekilde ısırılmış olanların nasıl iyileşeceğini Tanrı Musa'yı kullanarak bu olayla bize açıkladı. Mesih bir gün ağaca, yani çarmıh üzerine asılacaktır. O'na bakanlar yaşayacaktır ve sonsuz bir yaşama sahip olacaklardır. İnsanların yapması gereken tek şey başlarını kaldırıp insanların günahı için çarmıhta ölüp üçüncü gün dirilmiş olan Mesih'e bakmak ve iman etmektir. Böylece sonsuz yaşama sahip olacaklardır.

18. KONUŞAN EŞEK

ÇÖLDE SAYIM 22:1-41

İsraililer yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Eriha karşısında konakladılar. Sippor oğlu Balak İsraililer'in Amurlular'a neler yaptığını duydu. İsrail halkı kalabalık olduğundan, Moavlular onlardan korkarak yıldıya düştü. Midyan ileri gelenlerine, “Öküz kırdan nasıl otu yiyip tüketirse, bu topluluk da çevremizdeki her şeyi yiyip bitirecek” dediler. O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı. Balak, Beor oğlu Balam'ı çağırmak için ulaklar gönderdi. Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki Petor'da yaşıyordu. Balak şöyle dedi: “Mısır'dan çıkıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanıbaşıma yerleşti. Lütfen gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki, onları yener, ülkeden kovarız. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsanacağını, lanetlediğin kişinin lanetleneceğini biliyorum.” Moav ve Midyan ileri gelenleri falcılık ücretini alıp gittiler. Balam'a varınca Balak'ın bildirisini ona iletiler. Balam onlara, “Geceyi burada geçirin” dedi, “RAB'bin bana söyleyecekleri

uyarınca size yanıt vereceğim.” Bunun üzerine Moav önderleri geceyi Balam'ın yanında geçirdiler. Tanrı Balam'a gelip, “Evinde kalan bu adamlar kim?” diye sordu. Balam Tanrı'yı şöyle yanıtladı: “Sippor oğlu Moav Kralı Balak bana şu bildiriği gönderdi: ‘Mısır'dan çıkan halk yeryüzünü kapladı. Gel de benim için onlara lanet oku. Olur ki, onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım.’ ” Ama Tanrı Balam'a, “Onlarla gitme! Bu halka lanet okuma, onlar kutsanmış halktır” dedi. Sabah Balam kalktı, Balak'ın önderlerine, “Ülkenize dönün. Çünkü RAB sizinle gelmeme izin vermiyor” dedi. Moav önderleri dönüp Balak'a, “Balam bizimle gelmedi” dediler. Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve daha saygın başka önderler gönderdi. Balam'a gidip şöyle dediler: “Sippor oğlu Balak diyor ki, ‘Lütfen yanıma gelmene engel olan hiçbir şeye izin verme. Çünkü seni fazlasıyla ödüllendireceğim, ne istersen yapacağım. Ne olur, gel, benim için bu halka lanet oku.’ ” Balam Balak'ın ulaklarına şu yanıtı verdi: “Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, Tanrım RAB'bin buyruğundan öte küçük büyük hiçbir şey yapamam. Lütfen siz de bu gece burada kalın, RAB'bin bana başka bir diyeceği var mı öğreneyim.” O gece Tanrı Balam'a gelip, “Madem bu adamlar seni çağırmaya gelmiş, onlarla git; ancak sana ne söylersem onu yap” dedi.

Balam'ın Eşegi

Balam sabah kalkıp eşeğine palan vurdu, Moav önderleriyle birlikte gitti. Tanrı onun gidişine öfkelenildi. RAB'bin meleği engel olmak için yoluna dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki uşağı vardı. Eşek, yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi. Balam yola döndürmek için eşeği dövdü. RAB'bin meleği iki bağı arasında iki yanı duvarlı dar bir yolda durdu. Eşek RAB'bin meleğini görünce duvara sıkıştı, Balam'ın ayağını ezdi. Balam eşeği yine dövdü. RAB'bin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar bir yerde durdu. Eşek RAB'bin meleğini görünce, Balam'ın altında yıkıldı. Balam öfkelenildi, değneğiyle eşeği dövdü. Bunun üzerine RAB eşeği konuşturdu. Eşek Balam'a, "Sana ne yaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?" diye sordu. Balam, "Benimle alay ediyorsun" diye yanıtladı, "Elimde kılıç olsaydı, seni hemen öldürürdüm." Eşek, "Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?" dedi, "Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?" Balam, "Hayır" diye yanıtladı. Bundan sonra RAB Balam'ın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı. RAB'bin meleği, "Neden üç kez eşeğini dövdün?" diye sordu, "Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor. Eşek beni gördü, üç kez önümden saptı. Eğer yoldan sapmasaydı, seni öldürür, onu sağ

bırakırdım.” Balam RAB'bin meleğine, “Günah işledim” dedi, “Beni engellemek için yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim.” RAB'bin meleği, “Adamlarla git” dedi, “Ama yalnız sana söyleyeceklerimi söyleyeceksin.” Böylece Balam Balak'ın önderleriyle gitti. Balak Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon kıyısında, sınırın en uzak köşesindeki Moav Kenti'ne gitti. Balam'a, “Seni çağırarak için adam gönderdiğimde neden gelmedin?” dedi, “Seni ödüllendirmeye gücüm yetmez mi?” Balam, “İşte şimdi geldim” diye yanıtladı, “Ama ne diyebilirim ki? Ancak Tanrı'nın bana buyurduklarını söyleyeceğim.” Bundan sonra Balam Balak'la yola çıkarak Kiryat-Husot'a gitti. Balak sığırlar, davarlar kurban etti, Balam'la yanındaki önderlere et gönderdi. Sabah Balak Balam'ı Bamot-Baal'a çıkardı. Balam oradan İsrail halkının bir kesimini görebildi.

Moav Kralı Tanrı halkının lanetlenmesi konusunda kararlıydı. Bu yüzden parayla Balam'ı çağırıp İsrail halkını lanetlemesini istedi. Tanrı Balam'a gitmemesini söyledi ancak Balam Tanrı'yı dinlemeyerek yola çıktı. Tanrı'ya ve O'nun halkına kim karşı gelebilir? Tanrı onu durdurmak için meleğini gönderdi. Eşek meleği fark etti ama Balam onu fark edemedi. En sonunda Tanrı eşeğin ağzını açıp onu konuştu. Tanrı çok çeşitli yollardan insanlara konuşabilir ve unutmamamız

gereken şey, Tanrı her gün bizimle konuşmak ister. O'nun sesine kulak veriyor musunuz? Burada dikkat çekici olan diğer nokta şudur: İnsanlar sizi lanetlemeye kalkışsalar bile hiç kaygılanmayın çünkü siz Tanrı'nın kutsaması ve koruması altındasınız. Sizi lanetlemeye çalışanların laneti kendilerine dönecektir. İsa Mesih'e iman ederek Yüce Tanrı'nın çocuğu olursunuz. Siz artık Tanrı'nın öz halkısınız ve bu nedenle O'nun kutsaması altındasınız.

19. İSRAİLLİLER'İN KIRK YIL NE GİYSİLERİ ESKİDİ, NE DE AYAKLARI ŞİŞTİ

YASA'NIN TEKRARI 8:1-5

“Bugün size bildirdiğim buyruklara tam tamına uyun ki, yaşayasınız, çoğalınız ve gidip RAB'bin atalarınıza ant içerek söz verdiği ülkeyi mülk edinesiniz. Tanrınız RAB'bin sizi kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın! Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu

öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınıadı. Sizi aç bırakarak sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man ile sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RAB'bin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için yaptı bunu. Kırk yıl ne giysileriniz eskidi, ne de ayaklarınız şişti. Tanrınız RAB'bin, çocuğunu eğiten bir baba gibi, sizi nasıl eğittiğini anlayın.

İsrail halkının 40 yıl süren çöl yolculuğu boyunca Tanrı hep onların yanındaydı. Onları sürekli korudu ve kutsadı. Hatta mucizevi bir biçimde elbiselerinin ve ayakkabılarının bile eskimesine izin vermedi. Tanrı her zaman kendi çocuklarını kayırıp kutsar. Bugün de aynı şey geçerli. İnsanlar ne yiyip ne içeceğiz diye sürekli kaygılanıp dururlar. Bir işe sahip olan insanlar işlerini kaybetme korkusuyla, işi olmayanlar iş bulamama korkusuyla, evli olmayanlar eş bulamama korkusuyla, öğrenciler sınavda başarısız olma korkusuyla yaşıyorlar. Yani insanlar korkuların gölgesinde bir yaşam sürdürüyorlar. Ama bizim durumumuz diğer insanlar gibi olmamalı. Biz Tanrı'nın koruması ve kutsaması altındayız. Bizler Tanrı'nın çocuklarıyız. Tanrı iyi bir Baba olarak tüm ihtiyaçlarımızı sürekli karşılıyor. Bu yüzden yaşamınızdan her türlü kaygıyı ve korkuyu dışlayalım ve gökteki Babamız'a güvenelim.

20. BİR KİŞİ BİN KİŞİYİ KOVALAYABİLİR, İKİ KİŞİ ON BİN KİŞİYİ KOVALAYABİLİR

YASA'NIN TEKRARI 32:28-31

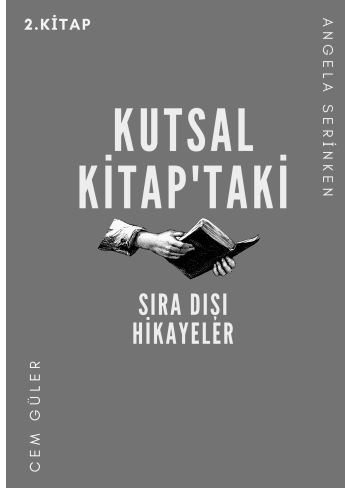
Onlar anlayışsız bir ulustur, Onlarda sezgi yoktur. Keşke bilge kişiler olsalardı, anlasalardı, Sonlarının ne olacağını düşünselerdi! Onların Kayası kendilerini satmamış Ve RAB onları ele vermemiş olsaydı, Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar, İki kişi on bin kişiyi kaçtırdı? Çünkü bizim Kayamız onların kayasına benzemez, Düşmanlarımız bu konuda yargıç olabilir.

Musa Tanrı halkını Mısır'dan çıkarıp çölde 40 yıl boyunca önderlik etti. Ardından İsraililer Musa'nın önderliğinde artık vaat edilen toprakların sınırlarına ulaşmışlardı. Musa Tanrı'nın isteği uyarınca önderlik hizmetini öğrencisi Yeşu'ya devretti. Musa Tanrı'nın çölde yapmış olduğu harikalarını ve kazandırmış olduğu zaferi anlatan bir övgü ve şükran ilahi

besteledi. Tanrı onları dūřmanlarının elinden mucizevi bir biçimde kurtarmıştı. Tanrı'nın yardımıyla tūm dūřmanlarını alt etmişlerdi. Onlara zafer kazandıran Őey Tanrı'nın lūtfuydu. Sıkça řu tūrden sōzler duyarız: Eēer çok çalışırsan zengin olursun, zekiysen başarılı olursun. İşin aslı çok çalışanlar her zaman zengin olmuyor. Őrneēin maden işçilerinin, temizlik işçilerinin, kasiyerlerin zengin olmadıēını gōrūyoruz. Zeki insanların da her zaman başarılı olmadıēını gōrūyoruz. Bu kişiler diēer insanlar tarafından fark edilemeyebiliyor. Buradaki kilit nokta lūtufdur. Tanrı'nın lūtfu bize kimsenin aamayacaēı kapıları açar. Yaşamınızda ilk yeri Tanrı'ya verdiēinizde O sizi yaşamınızın her alanında başarılı kılıp kendi gūcünüzle ıkamayacaēınız yerlere taşır.

ÇOK YAKINDA!
MART 2018

ÇOK YAKINDA!
TEMMUZ 2020

